

NADNARAVNA SNOV

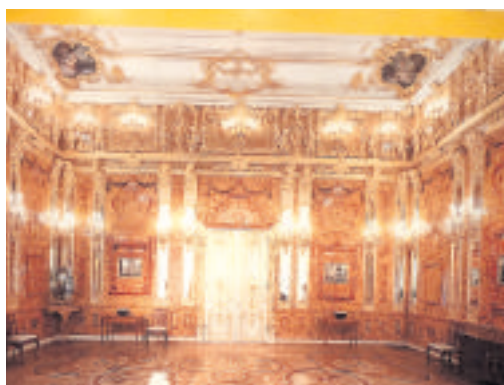
Jantar prežene bolezen iz telesa

Franciškan Tomaž Hočevar z dragocenim latinskim molitvenikom iz leta 1450.

Največji surovec baltskega jantarja, razstavljen v Dolenjskem muzeju

V muzeju imajo razstavljeni tudi impresivno sliko veličastno okrašene jantarne sobe v Katarinini palači v Carskem selu pri Sankt Peterburgu.

Marjanca Antič in Jasna Dokl Osolnik

Jantar prežene bolezen iz telesa in kliče k človeku srečo, zlasti v ljubezni. Odvrča nesrečo, tistega, ki ga nosi, naredi močnejšega. V njegove nadnaravne lastnosti so verjela že starodavna ljudstva.

Največ ga je na Baltiku, nam najbližje so nahajališča v srednjem Podonavju, na Apeninskem polotoku in Siciliji, v Romuniji, Švici in Franciji. In pri nas? »Nahajališč ni, se ga pa včasih najde v velenjskem rudniku lignita,« pove Jasna Dokl Osolnik. V Sloveniji so na območju Debellega vrha na Kočevskem našli najstarejši predmet, izdelan iz jantarja – ogrlico, ki sodi na prehod iz 12. v 11. stoletje pred

Najdeni kosi jantarja so različnih velikosti in teže, nekateri tehtajo celo več kot deset kilogramov.

našim štetjem. »Jantarna pot je prostor, po katerem je jantar potoval s severa proti jugu Evrope. En del poti je potekal

tudi skozi Slovenijo, tudi pri nas, na Dolenjskem, kjer so našli množico jantarnjih predmetov v glavnem v bogatih ženskih grobovih. To priča o bogastvu in prestižu vrhnega sloja dolenske starejše železodobne družbe. »Sila modni so postali jantarnji predmeti v rimskem imperiju v 1. stoletju, prstan z jantarnjem je celo presegel ceno enega ali več sužnjev,« pripoveduje Marjanca Antič.

Po ogledu razstave je obvezen še obisk izredno bogate knjižnice v frančiškanskem samostanu, pravi Marjanca Antič, v katerega turiste napotijo že v novomeškem turističnem informacijskem centru. V knjižnici imajo več kot 20.000 knjig, mnogo dragocenih, največjo vrednost ima 30 inkunabul. »Od teh imamo samo eno na ogled za obiskovalce, druge hranimo v sefu,« pove frančiškan Tomaž Hočevar. x

✂ Duša Podbevšek - Bedrač

»Mnogi mislijo, da je jantar poldragi kamen, a ni tako. Jantar sploh ni kamen, ampak je zelo posebna snov, ki sodi med netipične fosile. Najbolj poznan jantar je baltski in tega so nabirali že pred približno šestimi tisočletji,« pripoveduje Jasna Dokl Osolnik, direktorica Dolenjskega muzeja v Novem mestu. Prav v tem muzeju so namreč odprli razstavo o jantarnju, dragulju Baltika, ki bo na ogled vse do konca septembra in ki že prve dni privablja obiskovalce od blizu in daleč. Denimo Svena in Margot iz Finske, ki sta povedala: »Sedem dni imava časa za ogled Slovenije. Novega mesta s čudovito razstavo z zgodbami in legendami o jantarnju nikakor ne bi hotela izpustiti.« Kako prepoznamo, da je jantar res pravi jantar? »V sladki vodi potone, v slani lebdí in plava. V njegovo zdravilno moč verjamem, saj sem se o tem sama prepričala,« pravi Marjanca Antič, odlična turistična vodnica iz Kompara Novo mesto. Najdeni kosi jantarja so različnih velikosti in teže, nekateri tehtajo celo več kot deset kilogramov! Barve so od mlečno bele (prav ti so letos moderni v nakitu) do vseh odtenkov rumene, oranžne in rjave. Jantar je lahko tudi črne, zelene in modre barve, a ti so sila redki.

Avtomobilsko zavarovanje z dodatnimi ugodnostmi v akciji SPROSTI ČAS.

triglav.si

triglav

DNEVNIK